

زهرا ر مشانی

خبرنگار گروه دانشگاه

کلیپ‌های اعتراضات اخیر در فضای دانشگاهی منتشرشده را که نگاه کنید، می‌توان تغییر زیست و مختصات دانشجویی امروز را نسبت به دهه‌های گذشته لمس کرد. دانشجویانی که از آموزش در فضای مجازی‌ای که اجبار دوران کرونا بود، حالا یک‌راست به محیط دانشگاهی آمده‌اند و به همین دلیل هم تصورات خاص خودشان را از دانشگاه و دانشجو بودن دارند. تفاوت‌های غیرقابل انکار دانشجویی امروز در دیدگاه‌ها و نوع بیان آنها به حدی است که دیگر همه مسئولان تربیتی کشور به این مهم معترفند و از لزوم پیدا کردن زبان مشترک برای صحبت با متولدين دهه ۸۰ صحبت می‌کنند. «فره‌یختگان» نیز در سلسله گفت‌وگوهایی با اساتید علوم فرهنگی کشور ضمن بررسی مختصات دانشجویی امروز، به بررسی راهکارهایی برای رسیدن به زبان مشترک با این دانشجویان پرداخته است. آخرین گفت‌وگو با پرونده زیست دانشجویی امروز، از راهکارهای برون‌رفت از آن پی‌گویی با اردشیر انتظاری، عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبائی منتشر شده‌بود. در این گزارش سراغ علی شمس‌الدینی، عضو هیات علمی دانشگاه تربیت مدرس رفتیم تا ضمن بررسی چرایی رسیدن به وضعیت امروز، از راهکارهای برون‌رفت از آن بگوید. به گفته او، مقصر اصلی در کم‌کاری تربیتی دانشجویی امروز متوجه وزارت آموزش و پرورش است که به همین دلیل باید از امروز شرایط تعلیم و تربیتی در این مدارس و مهدکودک‌ها را اصلاح کرد. متن کامل این گفت‌وگو در ادامه می‌خوانید.

۱۱۱

۹ مقصر اصلی تربیت دانشجویان امروز وزارت آموزش و پرورش است

اعتراضات شکل گرفته در دانشگاه‌ها نشان می‌دهد که امروز بانسل متفاوتی از دانشجویان روبه‌رو هستیم که تفاوت‌های قابل توجهی با متولدين دهه‌های گذشته دارند، دلایل تغییر زیست دانشجویی امروز را چه می‌دانید؟

وزارت آموزش و پرورش مقصر اصلی شرایط امروز است، یعنی وقتی دانش‌آموزی را تربیت کرده‌ که به پدر و مادر و استادش احترام نمی‌گذارد، دانشگاه می‌خواهد چه رفتاری نسبت به این دانشجو داشته باشد؟ البته وقتی پای صحبت مسئولان این وزارتخانه می‌نشینیم، عنوان می‌کنند به‌دلیل پایین بودن حقوق معلمان، آنها دیگر فرصت تعلیم و تربیت دانش‌آموز را ندارند و درحقیقت عوامل زیادی در وضعیت امروز دخیل هستند. امام‌علی(ع) می‌گوید انسان می‌تواند نسبت به دو کس تملق داشته باشد؛ اول پدر و دوم معلم، حال نگاه کنید، درحالی که تملق به خودی خود کار درستی نیست اما وقتی حضرت‌علی(ع) معلم را در کنار پدر قرار می‌دهد، به این معنی است که همان احترامی که باید برای پدر قائل بود، باید نسبت به معلم و استاد هم داشت. حال نگاه کنید امروز دانشجو را به‌همراه خانواده‌اش به کمپته انضباطی دعوت می‌کنند اما دانشجو انواع فحاشی را به‌نسبت به خانواده جلوی دیگران می‌گوید، از چنین دانشجویی انتظار دارید که به یاد استادش احترام بگذارد و به حرف او گوش کند؟ امروز بحران تربیتی در جامعه ما وجود دارد. وقتی دانشجویی وسط دانشگاه، اساتید را بی‌شرف خطاب می‌کند یا فحاشی‌های دیگر، نشان از وضعیت تربیتی دارد. بنده در طول تحصیل و حتی زمانی که تدریس می‌کردم هم ندیده‌ام دانشجویی در محیط دانشگاه این‌طور به اساتید فحاشی کند، اما امروز این اتفاق وجود دارد.

۹ برای اصلاح وضعیت موجود باید از مدارس شروع کنیم

مواجهه اساتید و بنده دانشگاهی با دانشجویی امروز باید چگونه انجام شود؟

همان‌طور که در ابتدای انقلاب، یک انقلاب فرهنگی انجام دادیم، امروز هم نیاز به آن داریم. قطعاً انقلاب فرهنگی تنها نباید برای وقوع یک انقلاب باشد، بلکه هر چند وقت یک‌بار ما نیاز به بازنگری داریم و امروز هم باید این اتفاق رخ دهد و سیستم آموزشی مان از پیش‌دستان‌تای دانشگاه مورد بازنگری قرار دهیم. انسان به گل کوزه‌گری می‌ماند و این گل هم تا زمانی که خیس است، قابلیت انعطاف دارد، قطعاً وقتی فردی به دوران دانشجویی رسید، دیگر نمی‌توان او را تغییر داد. در نهایت بتوانیم چند نقشه‌و و نگاروی کوزه‌بکشیم که نمود آن در دانشگاه هم همان مدرک تحصیلی است که باعث می‌شود به فردی دکتر یا مهندس بگویند، اما ذات

اصلی فرد، همان کوزه‌ای است که در مدارس شکل گرفته است. خودمان در جامعه دوگانگی فرهنگی را ایجاد کرده‌ایم و حالا انتظار معجزه از دانشگاه‌ها داریم.

به اعتقاد شما برای اصلاح وضعیت باید به‌جای دانشجویی امروز، سراغ دانش‌آموزان برویم؟

بله و حتی باید عقب‌تر از مدارس و سراغ مهدکودک‌هایمان برویم. امروز در مهدکودک‌ها و مدارس ما سیستم آموزشی غلطی وجود دارد. ما می‌گوییم در جامعه سیستم ایدئولوژیک وجود دارد، اما سیستم آموزشی مان ایدئولوژیک نیست، تا جایی که اگر بخواهیم فرزندان‌مان براساس سیستم ایدئولوژیک جمهوری اسلامی تربیت شود، باید به مدارس پول دهیم، یعنی به‌جای اینکه همه مدارس در کشور ما ایدئولوژیک باشند و هرکس که بخواهد تربیتی غیر از ایدئولوژیک داشته باشد باید برای آن پول بدهد، می‌بینیم برای اینکه بخواهیم تربیت ایدئولوژیک برای فرزندان‌مان داشته باشیم، مجبور به پرداخت هزینه هستیم. این وهن نظام جمهوری اسلامی است که باید برای تربیت ایدئولوژیک خانواده‌ها پول پرداخت کنند و این نشان می‌دهد سیستم نفوذی که مقام‌معلم‌رهبری بارها به آن اشاره کرده‌اند، در آموزش و پرورش ما به‌بترین شکل پیاده شده است. از سوی دیگر دانش‌آموزی که با اسنادی مانند ۲۰۳۰ که در دولت قبل اجرا شده، تربیت شده‌اند حالا که از دوران مدرسه گذشته به او می‌گوییم که باید چادر سر کند و حجاب داشته باشد، درحالی که در طول مدرسه هیچ‌گاه اعلام نکرده‌ایم که حجاب جزء ارکان دین ماست. متأسفانه خودمان یک دوگانگی فرهنگی در جامعه ایجاد کرده‌ایم و حالا انتظار داریم دانشگاه در چنین شرایطی معجزه ایجاد کند؟

۹ دانشجویان دچار آسیب‌های اجتماعی در بدو ورود به دانشگاه شناسایی شوند

امروز شاهد حضور دانشجویان متولدين دهه ۸۰ در دانشگاه‌ها هستیم؛ دانشجویانی که در نحوه اعتراض‌شان نشان دادند، مسیر گفت‌وگو را بسته‌اند، نمی‌توان نسبت به حضور آنها در دانشگاه‌ها بی تفاوت ماند.

رسانه‌های غربی به‌حدی وضعیت کشور را سیاه به‌تصور کشیده و این‌طور نشان داده‌اند که در خارج از کشور، وضعیت کاملاً سفید است، فرد معترض پیش خودش این فکر را می‌کند که از یک‌سو خودش چیزی برای از دست دادن ندارد و از طرف دیگر نیز وضعیت در کشور سیاهی مطلق است، پس وضعیت به هر شکلی که تغییر کند بهتر از وضعیت موجود است. درحالی که دانشجوی معترض اصلاً به این فکر نمی‌کند که امکان تجزیه کشور، کشته‌سازی و... وجود دارد. قطعاً وقتی دانشجویی اصطلاحاً عبران جلوی رئیس دانشگاه حاضر می‌شود، نشان می‌دهد که تصور دانشجویان است که هیچ‌داشته‌ای برای از دست دادن ندارد که اینجا نقش رسانه‌ها و آسیب‌های اجتماعی بسیار پررنگ است. در چنین شرایطی وظیفه دانشگاه این است افرادی را که دچار آسیب‌های اجتماعی بوده‌اند در بدو ورود به دانشگاه شناسایی کند؛ چرا که اصلاً قرار نیست دانشگاه برای دانشجویی که دچار چنین آسیب‌هایی بوده،

دانشگاه

عضو هیات علمی دانشگاه تربیت مدرس در گفت‌وگو با «فره‌یختگان»:

رفتار دولت‌ها در فرهنگ منفعلانه بوده است

همان برنامه‌ای را داشته باشد که برای دانشجوی عادی در نظر گرفته شده است. دانشگاه‌های خارج از کشور سال‌هاست که بین این دو قشر دانشجو تفکیک قائل می‌شوند. اینکه می‌بینیم امروز دانشجویان در کف دانشگاه شروع به فحاشی به هم‌کلاسی‌ها و اساتیدش می‌کنند، به‌خاطر نادیده گرفتن آسیب اجتماعی‌ها و کم‌کاری‌های صورت گرفته در این حوزه است. اینکه می‌گوییم دانشجویانی که دچار آسیب‌های اجتماعی هستند باید در ابتدای ورودشان شناسایی شوند، تنها برای کاهش آسیب‌هاست اما اگر می‌خواهیم مشکل را به‌صورت ریشه‌ای حل کنیم باید از مقاطع پایین‌تر یعنی از مدارس و مهدکودک‌ها شروع کنیم. موضوع دیگر این است که نقش خانواده‌ها در تربیت فرزندان به‌شدت کاهش یافته است؛ چرا که امروز عمدتاً پدر و مادر هر دو شاغل هستند و در چنین شرایطی مگر خانواده‌ها چندساعت می‌توانند با فرزندشان در ارتباط باشند و روی آن اثر بگذارند؟ دو یا سه‌دهه است که وظیفه تربیتی فرزندان برعهده دولت‌هاست که این کار نیز از طریق آموزش و پرورش در مدارس و مهدکودک‌ها دنبال می‌شود.

۹ رفتار دولت‌ها در فرهنگ همیشه منفعلانه بوده است

بخشی از بنده‌فعالان آموزش عالی معتقدند که نتوانستیم باب گفت‌وگو را برای دانشجویی امروز در محیط‌های دانشگاهی ایجاد کنیم، این مساله را قبول دارید؟

اینکه ما می‌گوییم نتوانسته‌ایم باب گفت‌وگو را باز کنیم با اینکه اصلاً توجهی به این حوزه نداشته‌ایم، متفاوت است. یعنی وقتی می‌گوییم توانسته‌ایم این کار را انجام دهیم، یعنی تلاش کردیم که این اتفاق بیفتد اما محقق نشده است. بنده با این موضوع موافق نیستم؛ چرا که اصلاً این نسل را ندیده‌ایم که بخواهیم باب گفت‌وگو را با آنها باز کنیم. ما به‌حدی به حوزه‌های دیگر مشغول شده‌ایم که اصلاً به این مقوله که باید با متولدين دهه ۸۰ باب گفت‌وگو را باز کنیم، فکر نکرده‌ایم یا آنها را دست‌کم گرفته‌ایم. مقام‌معلم‌رهبری بحث مهندسی فرهنگی را مطرح کرده‌اند، اما سوال اینجاست که

چقدر با استفاده از مهندسی فرهنگی، تلاش کردیم تا متولدين دهه‌های ۷۰، ۸۰ و ۹۰ را به‌سمتی سوق دهیم که از فرهنگ بومی، ملی و مذهبی‌مان فاصله نگیرند، در عمل هیچ‌کاری در این‌حوزه نکرده‌ایم. در مقابل هر کارتن‌زایی یا فیلم آمریکایی که منتشر شد به‌سرعت خودمان آنها را پخش کردیم. از طرفی هم نباید فراموش کرد که دانشگاه‌نهاد سیاست‌گذاری نیست، درست است که در دوره ما همیشه به‌عنوان بازوی مشورتی بوده و در این میان هم یک دولت بیشتر یا دولت دیگر توجه کمتری به مشورت‌های دانشگاهی داشته است، اما مساله این است که در حوزه سیاست‌گذاری نقشی ندارد. حتی وقتی دانشگاه‌ها به‌صورت خودجوش نیز در این حوزه ورود کرده و دست به پژوهش زده‌اند، کدام دستگاه از این پژوهش‌ها استفاده کرده است؟ فرهنگ یک پدیده پویا است و اگر تغییرات این حوزه نادیده گرفته شود، همان اتفاقی رخ می‌دهد که امروز می‌بینیم. طبیعتاً اگر امروز بخواهیم مهندسی فرهنگی را بعد از سال‌ها بی‌توجهی به این حوزه در دستور کار قرار دهیم، قاعدتاً باید به فراخور تغییرات جهان این کار را دنبال کنیم. ما امروز در عصر ارتباطات هستیم و نمی‌توان این مساله را نادیده گرفت. درست است ۴۰ سال پیش تنها کانال ارتباطی نسل جوان با خارج از کشور فیلم‌هایی بود که از سوی رسانه ملی پخش می‌شد، اما امروز هزاران راه ارتباطی برای در جریان گرفتن تحولات دنیا وجود دارد و در این شرایط باید از متخصصان فرهنگ بومی و مذهبی کشور بهره گرفت تا در وهله اول تغییرات دنیا و اتفاقاتی که به فراخور آن در ایران رخ داده و مورد بررسی قرار دهیم و بعد از آن به‌سمت مهندسی فرهنگی و اجرای آن برویم.

متأسفانه رفتارهای فرهنگی دولت‌هایمان تا امروز منفعلانه بوده، یعنی اینقدر منتظر ماندیم تا موضوعی مانند سلولارهای چین پاره شود، همان اتفاقی رخ می‌دهد که امروز می‌بینیم. طبیعتاً اگر امروز بخواهیم مهندسی فرهنگی را بعد از سال‌ها بی‌توجهی به این حوزه در دستور کار قرار دهیم، قاعدتاً باید به فراخور تغییرات جهان این کار را دنبال کنیم. ما امروز در عصر ارتباطات هستیم و نمی‌توان این مساله را نادیده گرفت. درست است ۴۰ سال پیش تنها کانال ارتباطی نسل جوان با خارج از کشور فیلم‌هایی بود که از سوی رسانه ملی پخش می‌شد، اما امروز هزاران راه ارتباطی برای در جریان گرفتن تحولات دنیا وجود دارد و در این شرایط باید از متخصصان فرهنگ بومی و مذهبی کشور بهره گرفت تا در وهله اول تغییرات دنیا و اتفاقاتی که به فراخور آن در ایران رخ داده و مورد بررسی قرار دهیم و بعد از آن به‌سمت مهندسی فرهنگی و اجرای آن برویم.

متأسفانه رفتارهای فرهنگی دولت‌هایمان تا امروز منفعلانه بوده، یعنی اینقدر منتظر ماندیم تا موضوعی مانند سلولارهای چین پاره شود، همان اتفاقی رخ می‌دهد که امروز می‌بینیم. طبیعتاً اگر امروز بخواهیم مهندسی فرهنگی را بعد از سال‌ها بی‌توجهی به این حوزه در دستور کار قرار دهیم، قاعدتاً باید به فراخور تغییرات جهان این کار را دنبال کنیم. ما امروز در عصر ارتباطات هستیم و نمی‌توان این مساله را نادیده گرفت. درست است ۴۰ سال پیش تنها کانال ارتباطی نسل جوان با خارج از کشور فیلم‌هایی بود که از سوی رسانه ملی پخش می‌شد، اما امروز هزاران راه ارتباطی برای در جریان گرفتن تحولات دنیا وجود دارد و در این شرایط باید از متخصصان فرهنگ بومی و مذهبی کشور بهره گرفت تا در وهله اول تغییرات دنیا و اتفاقاتی که به فراخور آن در ایران رخ داده و مورد بررسی قرار دهیم و بعد از آن به‌سمت مهندسی فرهنگی و اجرای آن برویم.

متأسفانه رفتارهای فرهنگی دولت‌هایمان تا امروز منفعلانه بوده، یعنی اینقدر منتظر ماندیم تا موضوعی مانند سلولارهای چین پاره شود، همان اتفاقی رخ می‌دهد که امروز می‌بینیم. طبیعتاً اگر امروز بخواهیم مهندسی فرهنگی را بعد از سال‌ها بی‌توجهی به این حوزه در دستور کار قرار دهیم، قاعدتاً باید به فراخور تغییرات جهان این کار را دنبال کنیم. ما امروز در عصر ارتباطات هستیم و نمی‌توان این مساله را نادیده گرفت. درست است ۴۰ سال پیش تنها کانال ارتباطی نسل جوان با خارج از کشور فیلم‌هایی بود که از سوی رسانه ملی پخش می‌شد، اما امروز هزاران راه ارتباطی برای در جریان گرفتن تحولات دنیا وجود دارد و در این شرایط باید از متخصصان فرهنگ بومی و مذهبی کشور بهره گرفت تا در وهله اول تغییرات دنیا و اتفاقاتی که به فراخور آن در ایران رخ داده و مورد بررسی قرار دهیم و بعد از آن به‌سمت مهندسی فرهنگی و اجرای آن برویم.

آگهی فراخوان مناقصه عمومی دومی حله‌ای

شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی در نظر دارد اقلام موردنیاز خود را با شرایط ذیل به‌صورت برگزاری مناقصه عمومی دومی حله‌ای از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) تامین نماید:

شماره فراخوان در سامانه ستاد ایران: ۲۰۰۱۰۹۷۱۶۴۰۰۰۱۱
شماره مناقصه و تقاضا: تقاضای AHA-۱۰۱۴۰۰۰۱۴۰۰۱۰ مناقصه شماره R1۲۰۰۱۰۳۹
موضوع مناقصه/ شرح مختصر اقلام درخواستی: خرید SPIRAL WOUND GASKET-ساخت داخل
مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: ۰۰۰/۰۰۰/۶۹۵ ریال
نوع تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به‌صورت یکی از تضمین قابل قبول وفق آیین‌نامه تضمین شماره ۱۲۳۴/ت ۰۵۰۶۹۸۹ مورخ ۰۹/۲۲/۹۲۱۰ هیات وزیران می‌باشد.
مبلغ برآوردی مناقصه: ۱۳۲۸۵/۵۸۶۱۰۰۰ ریال
آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی در سامانه ستاد: ۱۴ روز پس از درج نوبت دوم آگهی در صفحه اعلان عمومی سامانه ستاد ایران می‌باشد.
آخرین مهلت بارگذاری و ارسال مستندات ارزیابی کیفی (روزمه) در سامانه ستاد: ظرف مدت دو هفته پس از انقضای مهلت دریافت اسناد می‌باشد.
آخرین مهلت بارگذاری پیشنهادهای فنی/مالی در سامانه ستاد: پس از ارزیابی کیفی مناقصه‌گران، مستندات دریافت پیشنهاد فنی و مالی به‌همراه برنامه زمانی از طریق سامانه ستاد ارسال می‌گردد.
آدرس مناقصه گذار: استان بوشهر- شهرستان کنگان- شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی-پالایشگاه دوازدهم فاز ۲۲&۲۴-اداره کالا

بدیهی است کلیه فرآیند برگزاری مناقصه الکترونیکی از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) به‌شماره www.setadiran.ir انجام می‌پذیرد و به پیشنهادهای خارج از سامانه ستاد هیچ گونه ترتیب اثری داده نخواهد شد و مناقصه‌گران بایستی نسبت به ثبت‌نام در سامانه ستاد و دریافت گواهی امضا الکترونیکی اقدام نمایند. مناقصه‌گران می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت www.spgc.ir مراجعه و یا با شماره تلفن ۰۰۷۳۱۳۱۲۰۰۰ مرکز یکم پالایشگاه دوازدهم-داخلی ۷۳۳۴ تماس حاصل فرمایند. شماره شناسه ۱۴۱۳۱۷۱۲

نوبت دوم

شرکت ملی گاز ایران

شرکت ملی گاز ایران

آگهی مناقصه عمومی یک‌مر حله‌ای

ضمائم‌نامه بانکی
تاریخ آخرین مهلت درج اسناد در سامانه ستاد توسط مناقصه‌گران:
 ۱۴۰۱/۰۹/۲۰

تاریخ گشایش پاکات: (ساعت ۱۰ صبح) ۱۴۰۱/۰۹/۲۱
آدرس دریافت اسناد الکترونیکی: www.setadiran.ir
آدرس پستی مناقصه گذار: ایلام/ بخش چوار / صندوق پستی ۱۴۴-۶۹۳۶۱/کدپستی ۱۱۰۶۹۳۷۱۷/دبیرخانه کمیسیون مناقصات *مناقصه‌گران می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۲۰۷۷ و ۰۸۴-۳۲۹۱۲۸۵۰ (دبیرخانه کمیسیون مناقصات) تماس حاصل فرمایند.
 ۱۴۱۲۱۷۷

روابط عمومی شرکت پالایش گاز ایلام

farhikhteganonline

۹۹۹۹

فره‌یختگان

WWW.FDN.IR

در ایران مد شود بعد تازه برای مقابله با آن وارد شده‌ایم، در حالی که اصلاً تا پیش از آن برنامه‌ریزی‌های لازم صورت نگرفته بود که نسل جوان نخواهد به استفاده از چنین سلولاری فکر کند. خودمان در رسانه ملی چادر را به‌عنوان یک ضدارزش و افراد متمول را غیر چادری معرفی کرده‌ایم، حال انتظار داریم متولدين دهه‌های ۸۰ و ۹۰ ما به‌سمت استفاده از چادر حرکت کند که خودش را فقیر، دزد و... نشان دهد؟ عدم توجه به مهندسی فرهنگی باعث شده تا کار به اینجا برسد. قطعاً اگر بخواهیم امروز بحث مهندسی فرهنگی را دنبال کنیم، باید برخی امتیازات هم به نسل جوان بدهیم.

موضوع دیگری که در حوزه فرهنگ باید مورد توجه ویژه قرار بگیرد، این است که هیچ‌گاه ارزش‌های ملی و مذهبی تغییر نمی‌کند، یعنی هیچ‌گاه شهادت، عفت و پاکدامنی رزشتی تلقی نمی‌شود. ۱۰۰ سال دیگر هم وقتی اسم شهید آورده شود، باز هم فرد شهید شده تکریم می‌شود، اما فرهنگ به فراخور زمان تغییر می‌کند و اگر به تغییرات فرهنگ بی‌توجه باشیم، آن وقت است که ارزش‌ها هم تغییر می‌کند. مثلاً در برهه‌ای اعلام می‌کردیم که شهدا همه بخش‌های زندگی‌شان به‌اصطلاح سفید بوده، اما با گذشت زمان فردی مانند مسعود دهنمکی با ساخت فیلمی نشان داد که شهدا بعضاً سیگاری هم بودند یا کارهای دیگری هم انجام می‌دادند، اما از مسیر اشتباه‌شان برگشتند و این مساله نشان می‌دهد که به فراخور ذائقه نسل جوان باید تغییراتی در فرهنگ بدهیم، از آنجایی که فرهنگ شهادت چون به امنیت ملی مان ربط داشت به آن توجه داشتیم، اما حواس مان نبود که رسانه ملی ما خودش در حال تخریب مقوله حجاب است.

۹ برگزاری درست کرسی‌های آزاداندیشی راهکار شنیدن صدای دانشجو

امروز شاهد بی‌رغبتی دانشجویان متولد دهه ۸۰ در فعالیت‌های دانشجویی و حضور در تشکل‌ها هستیم، این مساله از کجا نشأت می‌گیرد؟

در ابتدا باید بگوییم در همین تشکیلات دانشجویی که در دهه ۷۰ و اوایل دهه ۸۰ وجود داشت هم این‌طور نبود که هر کسی بخواهد به‌راحتی وارد این تشکیلات شود و تنها افرادی وارد این فعالیت‌ها شده‌ودر آن باقی می‌ماندند که نسبت به مسائل سیاسی و مذهبی کشور دغدغه‌داشته‌ودر کنار آن مطالعه‌ها داشتند. آنها شعب شر برگزار و دربره کتاب‌های مختلف بحث می‌کردند. شرایط به‌گونه‌ای بود که وقتی فردی وارد یک انجمن می‌شد و حرف می‌زد و سیاسی می‌زد، به‌حدی با او انگش منفی روبه‌رو می‌شد که خودش آن جمع را ترک می‌کرد. اگر امروز با کاهش این استقبال روبه‌رو هستیم، یکی از دلایلش این است که افراد دغدغه‌ سیاسی به‌معنای واقعی آن ندارند. اینکه فردی سیاسی باشد یا سیاست‌زده باشد دو مقوله متفاوت است. فرد سیاسی یعنی کسی که نسبت به مسائل سیاسی فکر کرده و برای آن راهکار دارد، اما سیاست‌زده یعنی کسانی که با تحریک دشمن وارد میدان شده و شروع به فحاشی می‌کنند. افراد حاضر در تشکل‌های سیاسی در دهه‌های گذشته تلاش داشتند تا به‌نوعی رفتار کرده و حرف بزنند که نشان دهند از عامه افراد بالاتر هستند، اما امروز دیگر این‌طور نیست و تنها کافی است سطح دغدغه‌مندی و حرف زدن دانشجویی امروز را نگاه کنید. در حقیقت امروز دیگر اشتیاقی برای دانشجو وجود ندارد که بخواهد وارد تشکل‌های دانشجویی شود البته هنوز هم دانشجویانی را داریم که به‌دلیل سطح آگاهی و دغدغه‌هایشان وارد نهادهای دانشجویی می‌شوند، اما واقعیت این است که استقبال از چنین فعالیت‌هایی در میان دانشجویان کاهش یافته است. اگر نهاد دانشگاه بتواند در این زمینه کرسی‌های آزاداندیشی را فعال و آن را به معنی واقعی کلمه پیاده کند، حتماً اتفاقات خوبی می‌افتد. البته باید کرسی‌ها هم در قالب فعالیت تشکل‌های دانشجویی با دیدگاه‌های مختلف سیاسی دنبال شود، در چنین شرایطی قطعاً بستر برای شرکت دانشجویان و دادن آگاهی بیشتر و نقد کردن دیدگران فراهم می‌شود. با این کار می‌توان کردی کرد تا دانشجو احساس کند صدایش شنیده می‌شود.

۹ نه شیوه درست اعتراض را آموزش داده‌ایم نه بسترش را فراهم کرده‌ایم

موضوع مهم این است که‌مانه شیوه اعتراض درست را به دانشجویان آموزش داده و نه زیرساخت درستی را برای این کار فراهم کرده‌ایم، طبیعتاً در این وضعیت دانشجویی که تا آن‌گاه بوده و تصور می‌کند که صدایش هم شنیده نمی‌شود، شروع به کارهایی می‌کند که اسم آن دیگر اعتراض نیست، بلکه اغتشاش است؛ البته در هیچ کشوری هم اغتشاش را تحمل نمی‌کنند.